

РЕШЕНИЕ

№ 2924

гр. София, 29.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Елка Атанасова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **1857** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ИП [фирма], представлявано от Адвокатско дружество „Т. и съдружници“ чрез адв.М. М. от САК срещу решение № 1197 от 06.12.2021 г., постановено по НАХД № 9157 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 129-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-450/02.06.2021 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“. С посоченото наказателно постановление с което на касатора, на основание чл. 290, ал. 9, т. 2 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ) е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 6500 лева, за извършено нарушение на чл. 70 ал.1 във вр. с чл.6 ал.2 т.4 от ЗПФИ.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон, и допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК. Твърди се, че районния съд в решението си не е обсъдил представената в производството

декларация от клиента на инвестиционния посредник, потвърждаваща че касаторът и неговите служители се държат професионално и действат в съответствие с неговия специфичен финансов портфейл, както и че същият е съзнавал рисковете като професионален клиент, искал е да ги поема и няма претенции спрямо инвестиционния посредник. В касационната жалба е анализиран договора за опция от американски тип като финансов инструмент който дава правото да се купи или продаде финансов актив по предварително определена цена до определена дата, като лицето, което правилно е прогнозирано в коя посока ще се движи този актив ще е на печалба, респ. лицето, което е направило неправилна прогноза за движението на актива – ще бъде на загуба. Сочи се, че приетите като доказателство Договор № 1 от 08.02.2019г. и Договор № 2 от 08.02.2019г. са именно договори за опция от американски тип. Поддържа се наличието на едностранно обсъждане на доказателствата от страна на административнонаказващия орган и въззивния съд, които не са обсъдили дали опцията по Договор 2 е упражнена в предвидения срок и какъв е резултата за клиента във вр. със сключването на двата договора. Осповат се изводите на КФН и на въззивния съд за липса на икономическа логика в действията на касатора. Поддържа се противоречие при описанието на нарушението, както и липса на съставомерност на същото. С оглед на последното се оспорват изводите във въззивното решение, че инвестиционния консултант в дружеството – Н. Майстер е действал непрофесионално и не в най-добър интерес на клиента. В тази връзка се анализира категоризацията на конкретния клиент като професионален клиент, който притежава достатъчно опит в търговията със сложни финансови продукти и разбира рисковете при тази търговия, както и че клиента е информиран за претърпените загуби, същият не е подал оплакване срещу инвестиционния посредник, напротив, представил е декларация, с която потвърждава, че касаторът и неговите служители се държат професионално и действат в съответствие с неговия специфичен портфейл, че същият е съзнавал рисковете, искал е да ги поема и няма претенции към дружеството. В заключение се твърди неправилно приложение на чл.28 от ЗАНН и явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Представя писмени бележки.

Ответникът – Комисията за финансов надзор, чрез процесуалния си представител юриконсулт С., моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира се юриконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана, при което въззивното решение следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София - град, деветнадесети касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

Инвестиционният посредник /ИП/ [фирма] е дружество с издаден от КФН с решение №119 – ИП от 14 февруари 2006г. лиценз за предоставяне на определени инвестиционни услуги и извършване на инвестиционна дейност по смисъла на

чл.6,ал.2 от ЗПФИ.

Със Заповед № 3-52/24.02.2020г. на заместник-председателя на КФН., ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ е открита пълна проверка на дружеството-жалбоподател, в хода на която е посетен офиса на ИП в [населено място]. По повод отправено Искане №1 инвестиционния посредник, с писмо вх.№РГ-03-204-7/04.03.2020г., е представил извлечение от водения регистър, съгласно раздел 2 на Приложение IV към Регламент (ЕС) 2017/565 и в изпълнение на чл.75 от същия. От извлечението на приетите нареждания, е установено, че на 28.02.2019г. със сделка № 86079 клиент № [ЕГН] на ИП – А. Бобоков придобива 20 000 акции от капитала на T. Kraft Heinz C. ISIN US5007541064 от друг клиент на инв.посредник – “POINTWEST S. F.Z.E”. Общата стойност на сделката е 919 000 U. (шатски долара). Един ден по-рано, на 27.02.2019г., същият клиент А. Бобоков със 100 сделки е продал 20 000 акции от същата емисия за 644 668,79 U.. Въззивният съд е приел за установено, че сделките за продажба са предадени за изпълнение към ИП „INTERACTIVE ROKERS L.“ и са изпълнени на регистрираната в САЩ фондова борса N. с MIC код XNAS. Приел е за установено, че А. Бобоков е реализирал загуба в размер на 274 331,21 шатски долара.

С Искане № 9 е изискано и с писмо вх.№ РГ-03-204-7/12.08.2020г. на касатора, е представено клиентското досие на клиента А. Бобоков. От съдържанието на последното е установено, че горепосочените сделки са сключени въз основа на Договор за доверително управление на индивидуален инвестиционен портфейл с професионален клиент, сключен на 28.11.2018г. В изпълнение на т.7 от Искане № 13 дружеството е посочило, че инвестиционният консултант – Н. Майстер, е взел решението за нареждането, като единичната цена от 45,95 U. на 20 000 акции, закупени от А. Бобоков със сделка № 86079, е определена съгласно договорните задължения на клиента. С Искане №15 е изискано ИП да предостави цялата документация, въз основа на която са определени параметрите на нареждането, вследствие на което е сключена сделка № 86079. С писмо , вх.№ РГ-03-204-7/12.11.2020г. дружеството е предоставило договор за опция – Договор 1 от дата 08.02.2019г. между А. Бобоков, представляван от Н. Майстер, и “POINTWEST S. F.Z.E”. Съгласно клаузите на Договора А. Бобоков се задължава да закупи от POINTWEST S. F.Z.E” при поискване, направено в срок до 31.05.2019г., всички или част от финансовите инструменти при условия, посочени в Приложения 1, а именно: 20 000 акции от капитала на T. Kraft Heinz C. с ISIN US5007541064 при единична цена от 32 U. шатски долара). Представена е и Заявка за изпълнение от 26.02.2019г. от POINTWEST S. F.Z.E”. Последната е приета от Н. Майстер, в качеството му на представител на А. Бобоков. POINTWEST S. F.Z.E” упражнява правото си да продаде на А. Бобоков всички финансови инструменти, посочени в приложения 1 от Договор 1. На 28.02.2019г. заявката е изпълнена от инвестиционния консултант – Н. Майстер, но не при единична цена от 32 U., определена в приложение 1 към Договора, а на значително по-висока цена – 45,95 U. (шатски долара).

В хода на проверката, от административнонаказващия орган е извършена справка от информационния интернет сайт www.investing.com. Видно от последната, на 28.02.2019г. пазарната цена на акциите от капитала на T. Kraft Heinz C. с ISIN US5007541064 на фондовата борса N. с MIC код XNAS се е търгувала в ценовия диапазон от 31,82 U. до 33,64 U..

При тези фактически установявания административнонаказващия орган е приел, че

ИП [фирма], действащ въз основа на договор за доверително управление от името и за сметка на клиента – А. Бобоков, е взел инвестиционно решение да закупи от друг свой клиент - POINTWEST S. F.Z.E”, 20 000 акции от капитала на Т. Kraft Heinz С. с ISIN US5007541064 на единична цена от 45,95 щатски долара. Цената е по-висока от уговорената в Договор 1 и значително надвишава пазарните цени, на които ценните книги са се търгували към този момент - 28.02.2019г. На предишна борсова сесия – на 27.02.2019г., Н. Майстер е подал нареждания от името и за сметка на А. Бобоков за продажба на точно същия обем акции от същата емисия. Този ден акциите са продадени на единична цена в диапазона от 32,14USD-32,335 U., в съответствие с пазарните стойности на фондовата борса. В резултат на така реализираната търговия А. Бобоков е претърпял загуба в размер на 274 331,21 U. (щатски долара). Видно от представения Договор номер 1, А. Бобоков е имал задължение да придобие акциите на единична цена от 32 U.. Н. Майстер е подал нареждане, вследствие на което придобиването е реализирано при ед.цена от 45,95 U., т.е акциите са придобити при цена, която е по висока с 43,6% от посочената в Договора.

След проверка на събраните по административната преписка материали св. Д., на длъжност главен експерт в отдел "Инвестиционни посредници, пазари на финансови инструменти и разследване на пазарни злоупотреби", дирекция "Надзор на инвестиционната дейност", управление "Надзор на инвестиционната дейност" при КФН, участващ в сформирания екип за проверка на дейността на ИП [фирма] приел, че като е сключил на 28.02.2019г. от името и за сметка на А. Бобоков. (клиент на Посредника) сделка за покупка на 20 000 акции от капитала на Т. Kraft Heinz С. с ISIN US5007541064 при единична цена от 45,95 U., по отношение на която е установено, че към момента на сключване е била явно неизгодна за посочения клиент, ИП [фирма] не е действал като професионалист в най-добър интерес на клиента при извършване на инвестиционна услуга по управление на неговия клиентски портфейл,

Прието е, че инвестиционния посредник е нарушил разпоредбата на чл. 70 ал.1, във връзка с чл.6,ал.2,т.4 от ЗПФИ за което нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №06-1029/23.12.2019 г. Съставеният АУАН бил връчен на представителите на дружеството на датата на съставянето му, които го подписали без възражения.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление № Р-10-450/02.06.2021 г., с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на дружеството касатор е наложена имуществена санкция в размер на 6500 (шест хиляди и петстотин) лева за нарушение на чл. 70.ал.1, във връзка с чл.6,ал.2,т.4 от ЗПФИ.

Въззивният съд е извел правните си доводи, мотивирали го да потвърди издаденото НП, като е приел, че по делото безспорно е установено, че наказаното дружество не е изпълнило задължението си по чл.70 ал.1 във вр. с чл.6 ал.2 т.4 от ЗПФИ. За да достигне до този извод районния съд е приел, че липсва икономическа логика 20 000 акции от капитала на Т. Kraft Heinz С. на 27.02.2019г. да бъдат продадени от името и за сметка на клиента на реалната им пазарна стойност и на следващия ден – 28.02.2019г. същият брой акции от капитала на същото дружество да бъдат закупени на значително по-висока цена – от 45 щатски долара. Извел е извод, че действително опцията е високорисков финансов инструмент, но загубата за А. Бобоков е не вследствие на последвали промени в цената на активите, а поради действията на инвестиционния посредник, които не е действал професионално и в интерес на

клиента. Посочил е, че са налице действия в съществено отклонение на клаузите на договора, които противоречат на „каквато и да било икономическа логика“. Приел е, че сключената сделка е явно неизгодна за клиента, поради факта, че цената на придобиване надвишава пазарния ценови диапазон с повече от 40 %. Обосновал е липсата на маловажност на случая.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо, но неправилно.

Фактичката обстановка по сключването на Договор за доверително управление на индивидуален инвестиционен портфейл с професионален клиент от 28.11.2018г. между касатора и А. Бобоков, както и свързана със съдържанието на Договор 1 от 08.02. 2019г. и съдържанието на Приложение 1 към него, както и на Договор 2 от 08.02.2019г. и Приложение 1 към същия, сключени между А. Бобоков, представляван от Н. Майстер и POINTWEST S. F.Z.E”, включително и действията, предприети в изпълнение на тези два договора, не са спорни по делото.

Съгласно чл.70 ал.1 от ЗПФИ при извършване на инвестиционни услуги и дейности, както и на допълнителни услуги за клиенти инвестиционният посредник действа честно, справедливо и като професионалист в най-добър интерес на клиента. Нормата на чл.6 ал.2 т.4 от същия закон определя като инвестиционни услуги и дейности управлението на портфейл. Съгласно пар.1 т.10 от ДР на ЗПФИ професионален клиент е клиент, който притежава опит, знания и умения, за да взема самостоятелно инвестиционни решения и правилно да оценява рисковете, свързани с инвестирането, и който отговаря на критериите съгласно приложението, в редакцията, обн. в ДВ, бр. 24 от 2018 г. По делото не е спорно и качеството на професионален клиент на А. Бобоков.

Основният спор е свързан с характеристиките на Договор за доверително управление на индивидуален инвестиционен портфейл с професионален клиент от 28.11.2018г., тези на договорите с опция, както и съставомерността на действията на инвестиционния посредник като нарушение на чл.70 ал.1 във вр. с чл.6 ал.2 т.4 от ЗПФИ.

Действително, въз основа на Договор за доверително управление на индивидуален инвестиционен портфейл с професионален клиент от 28.11.2018г., сключен между касатора и А. Бобоков, както и на Договор 1 от 08.02. 2019г. и съдържанието на Приложение 1 към него, и на Договор 2 от 08.02.2019г. и Приложение 1 към същия, сключени между А. Бобоков, представляван от Н. Майстер и POINTWEST S. F.Z.E”, на 27.02.2019г. от името на клиента А. Боково Н. Майстер е подал нареждания за продажба на 20 000 бр.акции от капитала на Т. Kraft Heinz С. на посочената по-горе фондова борса на единична цена от 32 щатски долара и обща цена от 644 668,79 щатски долара. На следващия ден -28.02.2019г., Н. Майстер, тоново като инвестиционен консултант в дружеството касатор е взел инвестиционното решение да закупи от друг клиент на касатора - POINTWEST S. F.Z.E” 20 000 бр.акции от капитала на Т. Kraft Heinz С. при единична цена от 45,95 щ.д., която цена безспорно е различна от посочената в Приложение 1 към Договор 1. Тази цена се различава и от цената, достигната същия ден за 1 бр.акция на същото дружество на фондова борса N. с MIC код XNAS, където един брой акция се е търгувала в ценовия диапазон от 31,82 U. до 33,64 U..

Съдът споделя доводите на касатора, че закупуването на акциите е в изпълнение на договорни задължения на клиента Бобоков по Договор № 1 от 08.02.2019г., като срока за действие в изпълнение на този договор е от датата на сключването му до

31.05.2019г. Съдът отчита и клаузите на сключения Договор 2 от същата дата и приложение 1 към договора, съгласно които POINTWEST S. F.Z.E” се задължава да продаден на клиента Бобоков, в срок от датата на сключване на договора до 31.05.2019г., 20 000 бр .акции на Т. Kraft Heinz С. на цена от 32 щ.д. за акция.

В производството пред въззивния съд е представена Декларация от 11.06.2021г. от А. Бобоков, в която същият декларира, че в качеството си на професионален клиент на касатора изрично е заявил желанието си в портфейла му да бъдат поемани по-големи рискове, които потенциално да доведат до печалби в по-големи размери, като винаги е бил наясно и с възможността да претърпи загуби. Изрично се декларира, че инвестиционния посредник [фирма] и неговите служители, в т.ч и инвестиционния консултант Н. Майстер, винаги са се държали професионално и са действали в съответствие с неговите цели и интереси. Клиента Бобоков е информиран за сделките, сключени на 27.02.2019г. и на 28.02.2019г. с акциите от капитала на Т. Kraft Heinz С., като няма претенции към касатора и неговите служители. В заключение се декларира, че поетия риск е оправдан, като интересите на декларатора не са засегнати негативно от действията на ИП и неговите служители. Тази декларация е приета като доказателство от въззивния съд, но съдържанието ѝ е напълно игнорирано в постановеното решение.

Разпоредбите на ЗПФИ не съдържат определение на „действия като професионалист“ и действия в най-добър интерес на клиента“.

Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (Директива 2014/65/ЕС) представлява законодателен акт, който обвързва по отношение на постигането на даден резултат от държавите-членки, до които е адресиран, като оставя на националните власти свобода при избора на формата и средствата за постигане на този резултат. Директива 2014/65/ЕС установява: 1. рамката на регулаторния режим за финансовите пазари в Европейския съюз, като урежда оперативните условия, свързани с дейността на инвестиционните посредници за инвестиционни услуги и, където е приложимо, допълнителни услуги и инвестиционни дейности; 2. организационните изисквания към инвестиционните посредници, които осъществяват такива услуги и дейности, към регулираните пазари и към доставчиците на услуги за докладване на данни; 3. изискванията за докладване по отношение на сделките с финансови инструменти; 4. ограниченията на позициите и режимите на управление на позициите в стокови деривати; и 5. изискванията за прозрачност по отношение на сделките с финансови инструменти (т. (1) от преамбюла на Делегиран регламент (ЕС) 2017/565).

Видно от параграф 2, ал. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗПФИ, изискванията на Директива 2014/65/ЕС са транспонирани в ЗПФИ. Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 представлява незаконодателен акт, който е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички

държави-членки на Европейския съюз. Този законодателен акт допълва Директива 2014/65/ЕС и е издаден на основание чл. 2, параграф 3, чл. 4, параграф 1, точка 2, втора алинея, чл. 4, параграф 2, чл. 16, параграф 12, чл. 23, параграф 4, чл. 24, параграф 13, чл. 25, параграф 8, чл. 27, параграф 9, чл. 28, параграф 3, чл. 30, параграф 5, чл. 31, параграф 4, чл. 32, параграф 4, чл. 33, параграф 8, чл. 52, параграф 4, чл. 54, параграф 4, чл. 58, параграф 6, чл. 64, параграф 7, чл. 65, параграф 7 и чл. 79, параграф 8 от Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови.

Съгласно чл.56 т.1 от ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2017/565 на Комисията от 25 април 2016 година за допълване на Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на организационните изисквания и условията за извършване на дейност от инвестиционните посредници и за даването на определения за целите на посочената директива, инвестиционният посредник има право да предположи, че професионален клиент разполага с нужния опит и знание, за да може да разбере присъщите рискове, свързани с тези конкретни инвестиционни услуги или сделки или видовете сделки и продукти, за които клиентът е класифициран като професионален клиент. Член 60 т.1 от същия регламент определя, че инвестиционните посредници, които предоставят услуга за управление на портфейл на клиенти, предоставят на всеки такъв клиент периодична справка на траен носител за дейностите по управление на портфейла, извършвани от името на този клиент, освен ако такава справка не се предоставя от друго лице. Подобни действия са извършени от касатора като инвестиционен посредник и професионалният клиент А. Бобоков е уведомен за същите, видно от подадената от него декларация.

Съгласно чл.64 „Критерии за най-добро изпълнение“ от Делегирания регламент (член 27, параграф 1 и член 24, параграф 1 от Директива 2014/65/ЕС), пар.1. при изпълнение на нареждания на клиенти инвестиционните посредници отчитат следните критерии при определяне на относителната значимост на факторите, посочени в член 27, параграф 1 от Директива 2014/65/ЕС:

а) характеристики на клиента, включително категоризация на клиента като непрофесионален или професионален; б) характеристики на нареждането на клиента, включително когато нареждането е свързано със сделка за финансиране с ценни книжа (СФЦК); в) характеристики на финансовите инструменти, които са предмет на това нареждане; г) характеристиките на местата за изпълнение, към които може да бъде насочено нареждането.

В пар.2 от същата норма изрично се сочи, че даден инвестиционен посредник изпълнява задължението си по член 27, параграф 1 от Директива 2014/65/ЕС да предприема всички достатъчни стъпки за постигане на възможно най-добрия резултат за клиента, доколкото той изпълнява нареждане или конкретен аспект от нареждане, като следва конкретни указания от клиента относно нареждането или конкретния аспект на нареждането.

Съгласно чл.65 т.1 от Делегирания регламент, когато предоставят услуга за управление на портфейл, инвестиционните посредници спазват задължението по член 24, параграф 1 от Директива 2014/65/ЕС да действат в съответствие с най-добрите интереси на своите клиенти, когато пласират нарежданията при други субекти за изпълнение, което произтича от решенията на инвестиционния посредник да търгува с финансови инструменти от името на своя клиент. Като общ принцип в посочената разпоредба на Директивата е въведено изискване от инвестиционния посредник, когато предоставя на клиенти инвестиционни услуги или, където е целесъобразно, допълнителни услуги, да действа честно, коректно и професионално, отчитайки максимално интересите на своите клиенти, и по-специално да спазва принципите, установени в настоящия член и в член 25. Част от посочената разпоредба е възпроизведено и в съдържанието на чл.70 ал.1 от ЗПФИ.

При изложената нормативна регламентация касационната нистанция намира, че в производството не са събрани доказателства, установяващи непрофесионално действие на инвестиционния посредник, посредством инвестиционния консултант, при управлението на портфейла на клиента А. Бобоков. В действителност, отклонението от параметрите на сключените Договор 1 по отношение на посочената в Приложение 1 от договора цена на 1 бр.акция, не може да се определи като действие на непрофесионалист (непрофесионално действие), както и като действие, което не е извършено в най-добър интерес на клиента. В тази връзка и в производството по издаване на НП и във въззивното производство от страна на административнонаказващия орган и ответника по касация не са ангажирани доказателства, установяващи дължимия обем от професионални действия на инвестиционния посредник, както и дължимия, изискуем от закон или добра практика обем от действия на инвестиционния посредник, които могат да се определят като извършени в най-добър интерес на клиента, за да може да се изведе извод, при неизпълнението им, че е налице липса на професионализъм или не са

извършвани в най-добър интерес на клиента.

Касационната инстанция принципно приема, че инвестицията в акции е високорискова, тъй като не съществуват гаранции за печалба или запазване на вложените средства; че цените на акциите се променят по-често и по-рязко в сравнение с други финансови инструменти, както и че в дългосрочен план акциите могат да носят много по-висока доходност. Именно тези обстоятелства се съзнават от клиента на касатора в настоящия случай, който изрично е декларирал, че желанието му е да бъдат поемани по-големи рискове при управлението на портфейла му, както и че е наясно с възможността за претърпяване на загуба, както и че касатора и служителите му са действали професионално и в съответствие с целите и интересите му. Поемането на по-големи рискове не е непрофесионална действие, както и не представлява такова действие отклонението от параметри на договора, след като същото е прието от клиента на инвестиционния посредник.

При изложените съображение касационната инстанция приема, че липсват доказателства за осъществен състав на нарушението, посочено в НП, за което е ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора и не е доказано, че последният не е действал като професионалист и в най-добър интерес на клиента. В допълнение съдът отбелязва и че преценката на една сделка с финансови инструменти като изгодна, респ. неизгодна е комплексна и в съответствие с редица фактори, при отчитането на които, в определен времеви момент и условия, тя би могла да се определи като изгодна, а при други – като неизгодна. Оценката на посочената по-горе сделка, осъществена на 28.02.2019г., от ответника като касация като неизгодна, не обвързва клиента на инвестиционния посредник, който е уведомен за нея и я е приел, без да има претенции към касатора.

Предвид изложеното, решаващият касационен състав приема, че обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено, както и потвърденото с него наказателно постановление.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1197 от 06.12.2021 г., постановено по НАХД №

9157 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 129-и състав, и вместо него

ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № Р-10-450/02.06.2021 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на ИП [фирма], на основание чл. 290, ал. 9, т. 2 от Закона за пазарите на финансови инструменти, е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 6500 лева, за извършено нарушение на чл. 70 ал.1 във вр. с чл.6 ал.2 т.4 от ЗПФИ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.